

Lieta C-315/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 13. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Consiglio di Stato (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 10. oktobris

Apelācijas sūdzības iesniedzējs:

Regione Veneto

Atbildētāja:

Plan Eco S.r.l

Pamatlietas priekšmets

Strīds par iespēju vai aizliegumu nosūtīt uz Savienības [dalīb]valsti jauktus sadzīves atkritumus, kuri nesatur bīstamus atkritumus un kuri ir mehāniski apstrādāti, ja apstrāde nav būtiski mainījusi sākotnējo atkritumu sākotnējās īpašības.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

LESD 267. pants.

Prejudiciālais jautājums

“Lūgums Tiesai atbildēt, vai:

tādā gadījumā, kad jaukti sadzīves atkritumi, kuri nesatur bīstamus atkritumus, enerģijas reģenerācijas nolūkā ir mehāniski apstrādāti iekārtā (darbība R1/R12 Vides tiesību kodeksa C pielikuma izpratnē) un no šīs apstrādes izriet, ka apstrāde

nav būtiski mainījusi jauktu sadzīves atkritumu sākotnējās īpašības, bet minētajiem atkritumiem ir piešķirta CER klasifikācija 19.12.12, kuru puses neapstrīd;

lai izlemtu, vai ir likumīgi izcelsmes valsts iebildumi pret pieprasījumu saņemt iepriekšēju atļauju apstrādāto atkritumu nosūtīšanai uz Eiropas valsts ražošanas iekārtu to izmantošanai kā papildu kurināmo vai katrā ziņā kā līdzekli enerģijas ražošanai, kurus izcelsmes valsts kompetentā iestāde izvirza, pamatojoties uz Direktīvas 2008/98/EK principiem, un it īpaši tādi iebildumi kā aplūkojamajā gadījumā, kuri ir pamatoti ar:

– cilvēku veselības un vides aizsardzības principu (13. pants); – pašpietiekamības un tuvuma principu, kas ir paredzēts 16. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru “Dalībvalstis vajadzības gadījumā un, ja nepieciešams, sadarbojoties ar citām dalībvalstīm, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu integrētu un atbilstīgu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu un tādu jauktu sadzīves atkritumu reģenerācijas iekārtu tīklu, kas savākti no privātām mājsaimniecībām, tostarp savācot šādus atkritumus arī no citiem radītājiem, ņemot vērā labākās pieejamās metodes”; – šī paša 16. panta [1. punkta] otrās daļas pēdējā teikumā paredzēto principu, saskaņā ar kuru “Dalībvalstis var arī ierobežot eksportējamus atkritumu sūtījumus vides aizsardzības apsvērumu dēļ, kā izklāstīts Regulā (EK) Nr. 1013/2006”; – šīs 2008. gada direktīvas 33. apsvērumu, saskaņā ar kuru, “lai piemērotu [...] Regulu (EK) Nr. 1013/2006 [...] par atkritumu sūtījumiem, jaukti sadzīves atkritumi, kas minēti šīs regulas 3. panta 5. punktā paliek jaukti sadzīves atkritumi, pat ja tie pakļauti atkritumu apstrādei, kas nav būtiski mainījusi to īpašības”:

Eiropas Atkritumu katalogs (konkrētā gadījumā – CER 19.12.12, atkritumi, kas ir ražoti mehāniskās apstrādes iekārtās reģenerācijas darbībām R1/R12) un attiecīgās klasifikācijas ietekmē vai neietekmē – un, apstiprinošas atbildes gadījumā, ar kādiem nosacījumiem un ierobežojumiem, – (Savienības tiesību) tiesisko regulējumu, kas attiecas uz atkritumu, kuri pirms mehāniskās apstrādes bija jaukti sadzīves atkritumi, sūtījumiem;

it īpaši, vai, attiecībā uz atkritumu, kuri izriet no jauktu sadzīves atkritumu apstrādes, sūtījumiem, iepriekš minētās Direktīvas 2008[98] 16. panta tiesību normas un tās 33. apsvēruma, kuri tieši attiecas uz atkritumu sūtījumiem, ir vai nav pārāki par Eiropas Atkritumu katalogā noteikto klasifikāciju;

precizējot, ja Tiesa to uzskatīs par vajadzīgu un lietderīgu, vai minētajam katalogam ir normatīvs raksturs, vai turpretī tas ir uzskatāms tikai par tehnisko sertifikāciju, kas ir atbilstoša visu atkritumu viendabīgai izsekojamībai”?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu; it īpaši 33. apsvēruma un 13. un 16. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem; it īpaši 21. apsvēruma un 2., 3., 4. un 12. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Decreto legislativo 3 aprile 2006, n. 152 (2006. gada 3. aprīļa Lēģislatīvais dekrēts Nr. 152, Itālijas Vides tiesību kodekss); konkrēti, 182.*bis* pants, kurā, īstenojot Direktīvu 2008/98 un tajā paredzētus pašpietiekamības un tuvuma principus, ir paredzēta jauktu sadzīves atkritumu reģenerācija kādā no atbilstošām iekārtām, kuras atrodas vistuvāk atkritumu radīšanas vai savākšanas vietai; un 184. pants, kurā ir uzsvērts apstāklis, ka pēc grozījumiem “atkritumi, kas rodas no cieta sadzīves atkritumu mehāniskās atlases” dekrētā vairs nav klasificēti kā “īpašie”; D pielikums, kurā ir ietverts Eiropas Atkritumu katalogs (*CER*).

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Strīda priekšmets ir iepriekšēja atļauja, kuru saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 4. pantu transporta uzņēmums *Plan-eco s.r.l.* (turpmāk tekstā – “*Plan-eco*”) pieprasīja *Regione Veneto* [Veneto Reģionam], lai eksportētu atkritumus, kas ir apstrādāti uzņēmuma *Futura s.r.l.* (turpmāk tekstā – “*Futura s.r.l.*”) iekārtā un kas tiek nosūtīti uz Slovēnijā esošo cementa rūpnīcu izmantošanai sadedzināšanai kā papildu kurināmo. Sabiedrība, kas apstrādāja atkritumus (ražotājs), klasificēja tos ar *CER* kodu 19.12.12, pamatojoties uz Itālijas Vides tiesību kodeksa D pielikumā ietvērto Eiropas Atkritumu katalogu, jo tie ir atkritumi, kas ir ražoti mehāniskās apstrādes iekārtā arī no jauktiem materiāliem, kuri nesatur bīstamas vielas. Pušu starpā nav strīda par klasifikāciju. Strīds radās tāpēc, ka *Regione Veneto* atteica piešķirt atļauju eksportēšanai. *Plan-eco* apstrīdēja šo atteikumu *Tribunale Amministrativo Regionale (TAR) per il Veneto* [Veneto Reģionālā administratīvā tiesā, turpmāk tekstā – “*TAR del Veneto*”], kas tā prasību apmierināja. *Regione Veneto* pārsūdzēja šo spriedumu *Consiglio di Stato* [Valsts padomē], kas ir iesniedzējtiesa.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 2 Pēc *Plan-eco* uzskatiem, nosūtāmie atkritumi esot īpašie atkritumi, jo tie ir ražoti, mehāniski apstrādājot citus atkritumus, kas ir identificēti ar *CER* kodu 19.12.12 – kurš precīzi identificējot atkritumus, kas ir ražoti apstrādes iekārtās, reģenerējošos sākotnējos atkritumus – pamatojoties uz to izcelsmi no uzņēmējdarbības, kuras

mērķis ir atkritumu kā kurināmā reģenerācija. *TAR del Veneto* atbalstīja šo tēzi, pretstatot *CER* 19, kas identificējis īpašos atkritumus, kuru izcelsme ir ražošanas darbība un pakalpojumi, ar *CER* 20, kas savukārt identificējis sadzīves atkritumus, ieskaitot jauktos atkritumus. *TAR del Veneto* tāpat uzskata, ka *CER* kods 19.12.12 par īpašiem atkritumiem klasificē tos sadzīves izcelsmes atkritumus, kas tika pakļauti īpašai apstrādei, jo tie ir pārveidoti par jaunu un atšķirīgu produktu.

- 3 Pēc *Regione Veneto* uzskatiem, Eiropas Atkritumu katalogā, konkrētā gadījumā Vides tiesību kodeksa D pielikumā, esot paredzēta tehniskā sertifikācija, nevis normatīvs priekšlikums, un esot ietvertas nodaļas, kuras pārklājas, jo nav viennozīmīgas saiknes starp *CER* un atkritumu klasifikāciju par sadzīves vai īpašiem atkritumiem; tādējādi viss, kas ir klasificēts ar *CER* numuru 20, neesot vienīgi sadzīves atkritumi, un numurs 19 ietverot ne tikai īpašos atkritumus. *Regione* uzskata, ka konkrētā gadījumā tas pats *CER* kods 19.12.12 ir piešķirams mehāniskās apstrādes iekārtās ražotajiem atkritumiem gan tad, ja to izcelsme ir sadzīves atkritumi, gan tad, ja to izcelsme ir īpašie atkritumi; tas esot tāpēc, ka apstrādes beigās atkritumu klasifikācija ir atkarīga no tā, vai ir, vai nav, mainītas atkritumu sākotnējās īpašības. Šo argumentu apstiprinot Direktīvas 2008/98 33. apsvērums, kurā, tieši attiecībā uz atkritumu sūtījumiem, esot paredzēts, ka jaukti sadzīves atkritumi paliek jaukti sadzīves atkritumi, ja apstrāde nav būtiski mainījusi to īpašības.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 4 Iesniedzējtiesa norāda, ka nav šaubu par faktu patiesumu. Faktiski nav strīda par to, ka atkritumi, kurus *Futura* ir mehāniski apstrādājusi reģenerācijas nolūkā, sākotnēji, proti, pirms minētās apstrādes, bija jaukti sadzīves atkritumi. Pēc apstrādes minētajiem atkritumiem tika pareizi piešķirta klasifikācija ar *CER* kodu 19.12.12, kuru puses neapstrīd. *Regione Veneto* pamato savu atteikumu pārrobežu nosūtīšanai uz Eiropas valsti ar argumentu, saskaņā ar kuru atkritumu aprīti, neatkarīgi no piešķirtā *CER* koda, esot būtiska to klasifikācija par jauktiem sadzīves atkritumiem, ja sākotnējo atkritumu mehāniskā apstrāde nav būtiski mainījusi to sākotnējās īpašības. Tieši tā esot bijis izskatāmajā lietā.
- 5 Šādos faktiskajos apstākļos iesniedzējtiesa jautā, vai būtu jāuzskata par noteicošu nosūtāmo atkritumu klasifikācija (konkrētā gadījumā – *CER* 19.12.12) pēc Eiropas Atkritumu kataloga, kas tika pareizi piešķirta atkritumiem (saskaņā ar Vides tiesību kodeksa D pielikumu), jo tie ir ražoti, tos mehāniski apstrādājot iekārtā, neņemot vērā apstākli, ka izmantotā mehāniskā apstrāde ir vai nav būtiski mainījusi tādu atkritumu īpašības, kas sākotnēji ir bijuši jaukti sadzīves atkritumi (ar izrietošu atzīto iespēju eksportēt minētos atkritumus kā īpašos atkritumus); vai arī katrā ziņā noteicošs ir apstrādāto atkritumu sākotnējais raksturs, ja mehāniskā apstrāde nav būtiski mainījusi to sākotnējās īpašības, tādējādi apstrādāto atkritumu klasifikācija pēc *CER* koda būtu būtiska vienīgi gadījumā, ja atkritumu sākotnējās

īpašības zūd (šajā gadījumā ar izrietošo *Regione Veneto* noteiktā eksportēšanas aizlieguma spēkā esamību).

- 6 Dilemmas risinājumam ir jāinterpretē Savienības tiesību normas, kuras iesniedzējtiesa konkrēti minēja prejudiciālā jautājuma tekstā, un tātad ir nepieciešama Tiesas iesaistīšanās.

DARBA VERSIJA